

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 2003

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

**ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΕΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ Ι**

*«Η Ελευσίνα κρατά πάντα κάτι κρυφό
γι' αυτούς που θα την επισκεφθούν ξανά»*
Σενέκας

«...Εξωτερικά η Ελευσίνα μπορεί να έχει το ύφος ενός παλιού συντριμμιού μοιρασμένου όπως στο παρελθόν σε τρίμματα.

Στην πραγματικότητα, η Ελευσίνα είναι ανέπαφη. Τα παλιά συντρίμμια, η διασπορά, το θρυμμάτισμα, η σκόνη, είμαστε εμείς. Η Ελευσίνα ζει μια ζωή αιώνια ανάμεσα σ' ένα κόσμο που βρίσκεται στην αγωνία του ψυχομαχητού...»

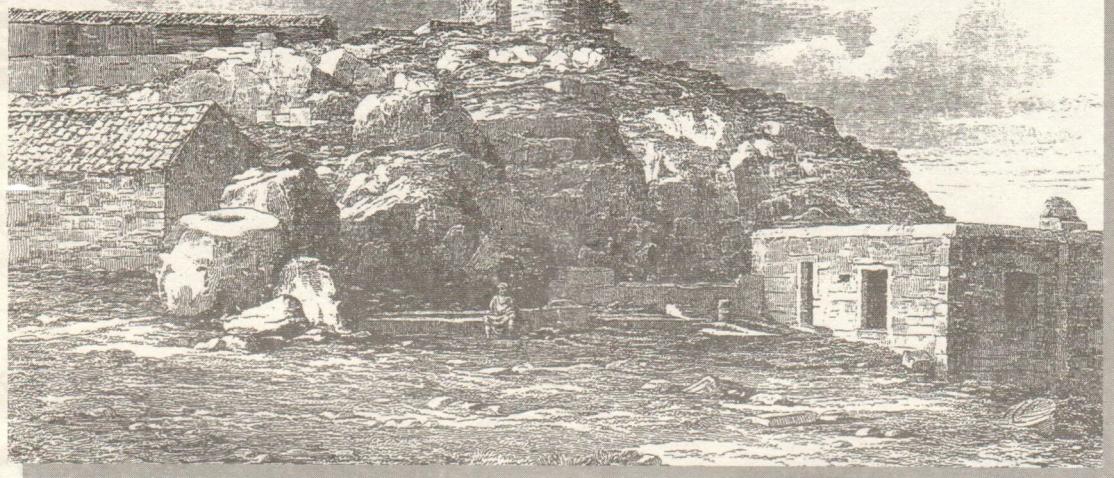
Αυτά έγραφε ο Χ. Μίλλερ, για την ιερότητα της πόλης και έτσι καταγράφεται με το φωτογραφικό υλικό που παρουσιάζεται στην έκθεση.

Ο Συνοικισμός, τα Συμιακά, το Καλυμπάκι, δεν είναι κομμάτια της πόλης. Είναι σημεία του κόσμου.

Οι κάτοικοί της, δεν είναι Ελευσίνιοι πολίτες. Είναι πολίτες του κόσμου.

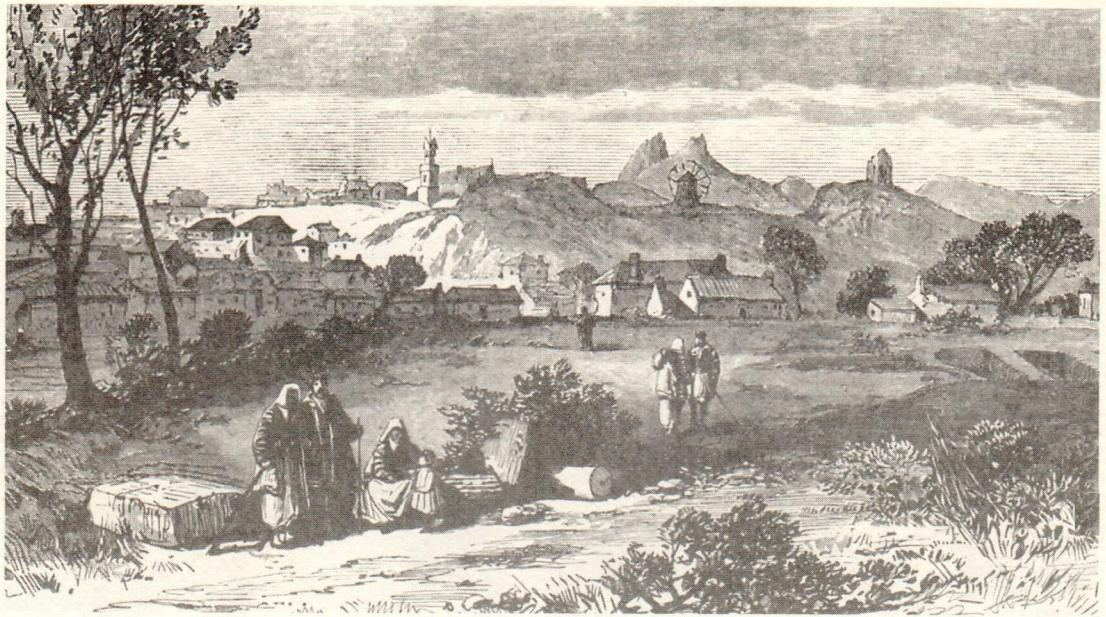
Το τοπίο της Ελευσίνας δεν τέρπει για την ακαδημαϊκή αισθητική του. Είναι η μητρική αγκαλιά του ανθρώπινου φόβου και της ανθρώπινης αγωνίας.

Φωτογραφίζει την αγωνιώδη εσωτερική αναζήτηση των ανθρώπων, με ένα τρόπο μυστικό και βαθιά ιερό, σε έναν τόπο υπαρκτό και συμβολικό.

EP.1157

«Μη μου στερήσεις κύριε τη μνήμη
ου μη περιπατήσω εν τη “σκοτία”...»
Ανώνυμος

Η έκθεση αυτή αποτελείται από φωτογραφίες του Β. Τσάκου, του οποίου το αρχείο
έχει περιέλθει στο Δήμο Ελευσίνας και συμπληρώνεται με υλικό και γκραφιούρες από
τα αρχεία των Γιάννη Καλομενίδη, Περικλή Παπαπέτρου και Γιώργου Παυλόπουλου.